

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of בבא מציעא דף נ"ג
Some of the topics we will learn about include.

מעשר שני

A person is obligated to bring his מעשר שני fruits to Yerushalayim, and eat them there. However, he may also redeem the מעשר שני fruits with money and take the מעשר שני money to Yerushalayim, where he will buy food to be consumed there. The original fruits may be eaten in his own city.

However, מעשר שני can only be redeemed with כסף צורה, minted coins, which are valid currency; but cannot be redeemed with an אסימון, an un-minted coin.

Therefore, the previous Mishnah's Halachah of ונותנה למעשר שני ואינו חושש שאינו אלא נפש רעה

A person can redeem מעשר שני with this coin even though it was פוחתה בכדי אונאה, because פוחתה does not disqualify the actual coin, but rather it is the stingy people who refuse to accept a coin that was פוחתה, and it IS considered valid currency.

Mishnah's first Halachah

בא לפורטה פורטה בשויה
בא לחללה מחללה בתורת יפה

If one does redeem מעשר שני with a coin that was פוחתה, it is to be redeemed only for the coin's current worth, but not for its full worth, because when he spends the מעשר שני coin in Yerushalayim it will only be accepted for its current worth

B Mishnah's second Halachah

מעשר שני שאין בו שוה פרוטה
אומר הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות

If a person wishes to redeem מעשר שני fruits that are worth less than one פרוטה, he redeems the מעשר שני and its additional fifth with money that was already used to redeem other מעשר שני fruits, because לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו

A person generally overpays and redeems מעשר שני with a coin that is worth more than the fruits, out of concern that if the coin was worth less than the fruits, the פדיון would not be effective, therefore he now redeems מעשר שני that was not worth a פרוטה with the פרוטה, surplus of the מעשר שני coin that is still considered חולין.

ביטול ברוב

מאדוריייתא a mixture of איסור with היתר becomes permissible if the היתר was the majority of the תערובת, a ratio of 2:1
However

דבר שאין לו מתירין
אפילו באלף לא בטיל

The רבנן initiated that if a איסור will become מותר at some future point without ביטול, it cannot become בטל even if the ratio of היתר to איסור is 1000:1

A

מעשר שני

כסף צורה Can only be redeemed with

אסימון But not with an
an un-minted coin

פוחתה בכדי אונאה

מפיק

בא לפורטה
פורטה בשויה
בא לחללה
מחללה בתורת יפה

B

מפיק

מעשר שני
שאיין בו שוה פרוטה

אומר הוא וחומשו מחולל
על מעות הראשונות

ביטול ברוב

דבר שאין לו מתירין
אפילו באלף לא בטיל

C תרומה וביכורים עולין באחד ומאה
A mixture of תרומה וביכורים with עולין becomes permissible only if the ratio of עולין to תרומה is 100:1.

קלטוהו מחיצות

If a person brought his שני מעשר fruits into Yerushalayim, and then he took them outside, he may no longer redeem the fruits with money, and they must be returned and eaten in Yerushalayim.

חומש

If a person redeems his own שני מעשר fruits with his own money, he must also add a חומש, one fifth, to the פדין amount, because the Pasuk states

ואם גאל יגאל איש ממעשרו
חמשייתו יסף עליו

C

תרומה וביכורים
עולין באחד ומאה
קלטוהו מחיצות
חומש

1 So let's review ...

The previous Mishnah discussed the opinions regarding כמה תהא הסלע חסירה ולא יהא בה אונאה
If a coin was partially diminished, up till what point is there no Issur and the owner can trade the coin for its face value?

However, as the Gemara explains פחתה בכדי אונאה אסור להוציאה ביפה

If the coin was diminished to the point that there would be an Issur, the owner may not trade the coin for its face value, but rather only for its current value.

Similarly, the Mishnah concludes; ונותנה למעשר שני

This coin can be used to redeem מעשר שני at its current value.

As Rashi explains; ולא אמרינן הרי הוא כאסימון

מעשר שני can only be redeemed with כסף צורה

Minted coins, which are valid currency; But cannot be redeemed with an אסימון, an un-minted coin;

Now, we might think that since this coin is פחתה בכדי אונאה and not accepted by all, it is not considered valid currency. Therefore, the Mishnah teaches

ונותנה למעשר שני That it CAN be used to redeem מעשר שני ואינו חושש

And he need not be concerned, because שאינו אלא נפש רעה

Only people with an extremely particular disposition will not accept it, but most people will accept it. Therefore, it is considered valid currency.

However, only at its current value; as חזקיה taught; בא לפורטה פורטה בשויה

בא לחללה מחללה בתורת יפה

Since when he changes the מעשר שני money into smaller coinage in Yerushalayim in order to purchase food, he will only receive its current value. So too, when he redeems it, he can only redeem according to its current value, because

תרי זילי לא מזלזלינן ביה

We do not apply two leniencies to מעשר שני, to redeem with a coin that is פחתה, AND to redeem according to the coin's full value.

=====

1

כמה תהא הסלע חסירה
ולא יהא בה אונאה

If a coin was partially diminished, up till what point is there no Issur and the owner can trade the coin for its face value?

פחתה בכדי אונאה
אסור להוציאה ביפה

If the coin was diminished to the point that there would be an Issur, the owner may not trade the coin for its face value, but rather only for its current value.

ונותנה למעשר שני

This coin can be used to redeem מעשר שני at its current value.

As Rashi explains;

ולא אמרינן הרי הוא כאסימון

מעשר שני

can only be redeemed with

כסף צורה

Minted coins - valid currency; But cannot be redeemed with an אסימון, an un-minted coin;

Now, we might think that since this coin is פחתה and not accepted by all, it is not considered valid currency.

However, only at its current value; as חזקיה taught;

בא לפורטה פורטה בשויה
בא לחללה מחללה בתורת יפה

Since when he changes the מעשר שני money into smaller coinage in Yerushalayim in order to purchase food, he will only receive its current value.

So too, when he redeems it, he can only redeem according to its current value, because

תרי זילי לא מזלזלינן ביה

We do not apply two leniencies to מעשר שני, to redeem with a coin that is פחתה, AND to redeem according to the coin's full value.

2 The Gemara proceeds with another Halachah of חזקיה: מעשר שני שאין בו שוה פרוטה אומר הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות. If a person wishes to redeem מעשר שני fruit that is worth less than one פרוטה, he redeems the מעשר שני and its additional fifth with money that was already used to redeem other מעשר שני, because לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו. A person generally overpays and redeems מעשר שני with a coin that is worth more than the fruit, out of concern that if the coin was worth less than the fruit, the פדיון would not be effective. Therefore, he can now redeem מעשר שני that was not worth a פרוטה with the עודף, the surplus of the מעשר שני coin that is still considered חולין.

2 **מעשר שני שאין בו שוה פרוטה אומר הוא וחומשו מחולל על מעות הראשונות**
מקריב
 If a person wishes to redeem מעשר שני fruit that is worth less than one פרוטה, he redeems the מעשר שני and its additional fifth with money that was already used to redeem other מעשר שני, because
לפי שאי אפשר לו לאדם לצמצם מעותיו
 A person generally overpays and redeems מעשר שני with a coin that is worth more than the fruit, out of concern that if the coin was worth less than the fruit, the פדיון would not be effective.
 Therefore, he can now redeem מעשר שני that was not worth a פרוטה with the עודף, the surplus of the מעשר שני coin that is still considered חולין.

3 The Gemara, however, questions חזקיה from a Mishnah in Masechta BiChorim, which lists the similarities of תרומה וביכורים, which do not apply to מעשר שני. One of which is; 'התרומה והביכורים וכו' ועולים באחד ומאה. A mixture of תרומה וביכורים with חולין, becomes permissible only through ביטול במאה, if the ratio of חולין to תרומה is 100:1. While a mixture of מעשר שני with חולין becomes permissible through, ביטול ברוב, a simple majority; as the Braisa elaborates; ובאיזה מעשר שני אמרו במעשר שאין בו שוה פרוטה. If these were מעשר שני fruits that were worth less than one פרוטה and became טמא; OR ושנכנס לירושלים ויצא. If these מעשר שני fruits were first brought into Yerushalayim and then taken out, and they became טמא, only then do we say מעשר שני בטיל ברובא.

3 **התרומה והביכורים וכו' ועולים באחד ומאה**
ביכורים
 Mishnah in Masechta BiChorim, Similarities between תרומה וביכורים, which do not apply to מעשר שני. One of which is...
התרומה והביכורים וכו' ועולים באחד ומאה
 A mixture of חולין, with תרומה וביכורים becomes permissible only through ביטול במאה, if the ratio of חולין to תרומה is 100:1. While a mixture of חולין with מעשר שני becomes permissible through ביטול ברוב, a simple majority.
ובאיזה מעשר שני אמרו...
במעשר שאין בו שוה פרוטה
 ושנכנס לירושלים ויצא
 If these מעשר שני fruits were first brought into Yerushalayim and then taken out, and they became טמא, only then do we say מעשר שני בטיל ברובא.

4 Because as Rashi explains לית לית תקנתא לא באכילה ולא בחילול
 These fruits would be useless without ביטול, as they cannot be eaten because they are טמא, and they cannot be redeemed, either because of שוה פרוטה ויצא, or because שנוכס לירושלים ויצא. Therefore, we apply the concept of דבר שאין לו מתירין בטיל ברובא

A איסור that will not become מותר at some future point becomes permissible through ברוב ביטול.

However regarding

במעשר שיש בו שוה פרוטה

If the מעשר שני fruit is worth one פרוטה we do not say

מעשר שני בטיל ברובא

Because

אית ליה תקנתא בפדיה

The fruits are useful without ביטול, as they can be redeemed with a פרוטה; and therefore, we apply the concept of

דבר שיש לו מתירין

אפילו באלף לא בטיל

A איסור that will become מותר at some future point without ביטול, cannot become permissible even if the ratio of היתר to איסור is 1000:1

The Gemara asks

ואם איתא לדחוקיה

וניחל ליה על מעות הראשונות

According to חזקיה why is שוה פרוטה considered

דבר שאין לו מתירין

ובטיל ברובא

They can be redeemed with money that was already used to redeem other מעשר שני fruit; and so they ought to be considered

דבר שיש לו מתירין

ואפילו באלף לא בטיל

4 *As Rashi explains*
 לית לית תקנתא לא באכילה ולא בחילול
These fruits would be useless without ביטול, as they cannot be eaten because they are טמא, and they cannot be redeemed, either because of שוה פרוטה ויצא, or because שנוכס לירושלים ויצא.

Therefore, we apply the concept of

**דבר שאין לו מתירין
 בטיל ברובא**

A איסור that will not become מותר at some future point becomes permissible through ברוב ביטול.

However regarding

במעשר שיש בו שוה פרוטה

If the מעשר שני fruit is worth one פרוטה

We do not say
מעשר שני בטיל ברובא
Because
אית ליה תקנתא בפדיה

The fruits are useful without ביטול, as they can be redeemed with a פרוטה;

We apply the concept of
דבר שיש לו מתירין
אפילו באלף לא בטיל
An איסור that will become מותר at some future point without ביטול, cannot become permissible even if the ratio of היתר to איסור is 1000:1

**ואם איתא לדחוקיה
 וניחל ליה על מעות הראשונות**

According to חזקיה

why is שוה פרוטה considered

דבר שאין לו מתירין - ובטיל ברובא

They can be redeemed with money that was already used to redeem other מעשר שני fruit; and so they ought to be considered

**דבר שיש לו מתירין
 ואפילו באלף לא בטיל**

5 The Gemara offers two answers:

1.

דלא פריק

The Braisa refers to a person who did not redeem any fruit and has no other money. Therefore, the מעשר שני is considered a מתירין and becomes ברובא.

2.

ששת רב says

חדא קתני

מעשר שני שאין בו שוה פרוטה שנכנס לירושלים ויצא

The Braisa refers to ONE case, of מעשר שני that was worth less than one פרוטה, AND these מעשר שני fruits were first brought into Yerushalayim, and then taken out; and they are not טמא. However,

לית ליה תקנתא באכילה

Because this is a case of

דנפול מחיצות

The walls of Yerushalayim collapsed.

And

לית ליה תקנתא בפדיה

The fruits cannot be redeemed with other מעשר שני moneys, because as Rashi explains

קלטוהו מחיצות

fruit that was once brought into Yerushalayim and then taken outside, can no longer be redeemed.

=====

5

1

דלא פריק

The Braisa refers to a person who did not redeem any מעשר שני fruit and has no other מעשר שני money.

Therefore, the מעשר שני is considered a מתירין and becomes ברובא.

2

רב ללן

חדא קתני

מעשר שני שאין בו שוה פרוטה שנכנס לירושלים ויצא

The Braisa refers to ONE case, of פרוטה, מעשר שני that was worth less than one פרוטה, AND these מעשר שני fruits were first brought into Yerushalayim, and then taken out; and they are not טמא.

However...

לית ליה תקנתא בפדיה

Because as Rashi explains קלטוהו מחיצות fruit that was once brought into Yerushalayim and then taken outside, can no longer be redeemed.

לית ליה תקנתא באכילה

Because this is a case of דנפול מחיצות The walls of Yerushalayim collapsed.

6 The Gemara proceeds with a Braisa, the Pasuk states
 אם גאל יגאל איש מומעשרו
 The word מומעשרו is exclusive and teaches
 פרט למעשר שני שאין בו שוה פרוטה
 If one redeems שני מעשר worth less than one פרוטה, with a
 פרוטה coin, the פדיון is not effective.

The Gemara cites a Machlokes regarding the interpretation of
 אין בו שוה פרוטה

רבא and רבי יוחנן say
 אין בו שוה פרוטה

Only if the actual fruits are worth less than a פרוטה, the פדיון is not effective, but if the fruits are worth one פרוטה, for which the חומש would be less than one פרוטה, the פדיון is effective.

רבא and רבי לוי disagree and say
 אין בחומשו שוה פרוטה

Even if the fruits are worth one פרוטה, but the חומש is less than one פרוטה, the פדיון is not effective; as Rashi explains לאו בר גאולה הוא עד שיהא בו שוה ארבע פרוטות כדי שיהא ראוי לתוספת חומש פרוטה

Only if the fruits are worth at least four פרוטות for which the חומש would be one פרוטה, only then is the פדיון effective.

6 *בריתא*
אם גאל יגאל איש מומעשרו

פרט למעשר שני שאין בו שוה פרוטה
 If one redeems שני מעשר worth less than one פרוטה, with a פרוטה coin, the פדיון is not effective.

פרט למעשר שני שאין בו שוה פרוטה

רש"י אקל and רב אסי
אין בחומשו שוה פרוטה
 Even if the fruits are worth one פרוטה, but the חומש is less than one פרוטה, the פדיון is not effective.

As Rashi explains
 Only if the fruits are worth at least four פרוטות for which the חומש would be one פרוטה, only then is the פדיון effective.

רבי יוחנן and רב אמי
אין בו שוה פרוטה
 Only if the actual fruits are worth less than a פרוטה, the פדיון is not effective.

But if the fruits are worth a פרוטה for which the חומש would be less than one פרוטה, the פדיון is effective.